

Chương 402: Điều Tra Cùng Olivia Ở Thủ Đô Rajeurn Vương Quốc Levaina (6) - Quyết Tâm Của Olivia Lanze

(Số từ: 3423)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

17:35 PM 06/05/2023

(Tluc: Chú thích như chương trước (◡‿◡)~)

*Krrrrrrrr

Sau khi [sức mạnh thần thánh] dâng trào quét sạch xung quanh, tôi có thể nhìn thấy những hạt ánh sáng rơi xuống từ bầu trời.

Đó là một luồng sức mạnh đáng kinh ngạc, đủ mạnh để hút tung cả tôi, người đang bị cuốn vào cơn bão.

Olivia đứng yên giữa cơn bão, nhìn về đâu đó.

Ở đó.

Có thứ gì đó ở đó, với chiếc áo choàng đen rách nát và xương lộ ra hoàn toàn, tỏa ra khói đen từ khóe miệng và đôi mắt.

*Suaaaaaa

Nó không chết.

Ngay từ đầu, nó đã di chuyển trong khi chết.

Olivia thì thầm khi nhìn vào bộ xương bất động.

"Death Knight..."

Thứ đang cản đường chúng tôi là một Death Knight.

Khi xương của nó từ từ vỡ vụn và biến thành tro, chúng tôi lặng lẽ nhìn.

Không cần phải nói rằng Death Knight là một Undead cấp cao nhất. Bất chấp việc Olivia sử dụng rất nhiều [sức mạnh thần thánh] từ Towan, thứ có hiệu quả cao trong việc chống lại Undead, nó đã chứng tỏ sức mạnh của mình bằng cách để lại tàn tích thay vì bốc hơi.

"Nghĩ rằng một thứ như vậy sẽ xuất hiện ở nơi mọi người sống, thế giới thật điên rồ."

Olivia nghiêng răng và lẩm bẩm.

Tuy nhiên, sự hỗn loạn vẫn chưa kết thúc.

Chúng tôi chỉ mới đối phó với một Death Knight, nhưng sự hỗn loạn của thành phố đang gia tăng.

Và sau đó.

-Kiiiiiiiiiii!

Với âm thanh rít lên như một bản nhạc bị biến dạng, một con ngựa ma xuất hiện ở cuối con phố.

"Còn nữa!"

Như thể biết rằng một Death Knight đã được chăm sóc hoặc để loại bỏ mọi nguy hiểm, một Death Knight khác đang tiến đến từ xa.

Hơn thế nữa.

-Kihiiiiiiiiiii!

Đó không chỉ là một, mà là hai.

Vẻ mặt của Olivia trở nên nghiêm túc.

“Chuyện gì đang xảy ra trên thế giới này vậy...?”

Phải mất một lượng lớn [sức mạnh tinh thần] để đối phó với chỉ một.

Với sự xuất hiện của 2 Death Knight mới, vẻ mặt của Olivia trở nên dữ tợn. Hai sẽ là khó khăn.

Rajeurn sẽ thực sự bị huỷ diệt ngày hôm nay?

2 Death Knight, nhanh chóng tiếp cận, nhắm vào Olivia và tôi.

Sức mạnh của Olivia đã cạn kiệt và tôi không đủ mạnh để đối mặt với các Death Knight.

Nếu tôi sử dụng [Viết Lại] để tạo phần mở đầu, tôi có thể xử lý chúng không?

Vì họ phục vụ Ma vương, liệu việc tiết lộ rằng tôi là Ma vương có khiến họ dừng cuộc tấn công của mình không? Nếu vậy, tôi nên giải thích gì với Olivia?

Tôi đã phải đưa ra một sự lựa chọn.

Olivia sẽ tham gia cùng tôi chứ?

Cô ấy có tin rằng tôi không cố ý để tình huống này xảy ra không?

Ngay khi tôi chuẩn bị tháo chiếc nhẫn của Sarkegaar để đáp trả đòn tấn công của 2 Death Knight.

*Shiek!

Một tia sáng xanh lướt qua giữa Olivia và tôi.

*Rầm!

Cả hai chúng tôi đều có thể nhìn thấy tia sáng xuyên thẳng vào ngực của Death Knight đang lao tới.

Chỉ sau đó, chúng tôi mới thấy thanh kiếm chìm trong một thứ ma thuật màu xanh đang cháy, cắm sâu vào ngực của Death Knight.

Và sau đó.

*Shiek!

Một tia sáng xanh khác bay qua chúng tôi.

Lần này là một người.

*Rầm!

Cả Olivia và tôi đều thấy rõ điều đó: một Death Knight đang tấn công khác bị đá và bay vào tòa nhà đang cháy bằng một cú đá nhảy.

Ngay lập tức, kẻ đã vô hiệu hóa một Death Knight và dồn một tên khác vào chân tường quay lại nhìn chúng tôi.

"Ngài Reinhardt, cô Olivia."

—Đội trưởng đội điều tra đặc biệt.

Và là Đội trưởng Đội 3 của Shanapell.

"Tình hình rất nguy cấp. Hãy trở về Đế quốc."

Lúc đó, Swordmaster.

Scott Kelton đã cho chúng tôi một mệnh lệnh ngắn gọn.

Tôi đã cho rằng ông ấy sẽ khá giỏi, vì ông ấy đã được cử đến những địa điểm quan trọng và giữ chức vụ Đội trưởng.

Là đội trưởng đội 3 của Shanapell, hiệp sĩ giỏi nhất của Đế chế, không có gì lạ khi Scott Kelton là một Swordmaster.

Tuy nhiên, Olivia, người đã sử dụng [sức mạnh thần thánh] ở cấp độ thức tỉnh, và tôi đã vật lộn chống lại một Death Knight duy nhất, nhưng hai tên trong số chúng đã bất lực bị thổi bay chỉ bằng một thanh kiếm và một cú đá.

Đó là một nhận thức mới mẻ rằng Swordmaster là một sự tồn tại độc nhất ngay cả trong số những người siêu phàm.

Nhưng Death Knight không phải là những kẻ dễ dãi.

*Vút!

Death Knight bình tĩnh rút thanh kiếm cắm trong ngực và ném nó đi, như thể nó sẽ không gây chết người trừ khi nó bị phá vỡ bởi [sức mạnh thần thánh].

Ma thuật trong thanh kiếm dường như không tồn tại được lâu vì nó đã mất đi ánh sáng.

*Crash!

Sau đó, Death Knight cắm trong tường bò ra đường, ném những mảnh vụn như xốp.

"....."

Với chân tay xoắn.

Nhưng ngay cả với cái nhìn đen tối, cháy bỏng.

Những sinh vật kỳ lạ, tỏa ra một luồng khí đáng ngại, đứng trước mặt Scott Kelton.

"Những Death Knight."

Tôi đã có một số trực giác kể từ khi họ cưỡi những con ngựa ma, nhưng Death Knight...

Death Knight không tấn công Scott Kelton.

Các Death Knight từ từ bắt đầu lùi lại. Có lẽ chúng đánh giá rằng đối mặt với một Swordmaster là quá nhiều đối với chúng.

Nhận thấy tình hình trở nên nghiêm trọng, chúng rút lui và, sau một vài bước nhảy, tạo khoảng cách giữa chúng tôi.

*Vút!

Khi chúng giơ tay lên không trung, những con ngựa ma được triệu tập và buộc bằng dây cương.

-Kiieeeeeeee!

Các Death Knight triệu hồi những con ngựa ma, leo lên nó và biến mất, chạy qua những con phố đang cháy với tốc độ không thể theo dõi được.

Scott Kelton không đuổi theo các Death Knight đang rút lui.

"Có thể có nhiều thứ như vậy. Tôi sẽ hộ tống cả hai đến cổng."

Có vẻ như ông ấy ưu tiên sự an toàn của chúng tôi.

"Tôi đã gửi một sứ giả đến thủ đô hoàng gia, vì vậy các Thánh Hiệp sĩ và quân đội hỗ trợ của Đế quốc sẽ sớm đến. Tình hình sẽ sớm ổn định, vì vậy cả hai không cần phải nhúng tay vào nữa."

-Aaaaa!

-Mẹ ơi!

Địa ngục ở khắp mọi nơi.

Quá nhiều thứ đã sai.

Scott Kelton đã kể cho tôi và Olivia nghe một câu chuyện mà chúng tôi không thể tin nổi, rằng mọi chuyện rồi sẽ ổn.

Swordmaster nhấn mạnh rằng chúng tôi không còn can thiệp vào tình hình, vì vậy chúng tôi không thể ngoan cố.

Chúng tôi không biết quy mô của lực lượng vũ trang mà các tín đồ của Ma Thần có, và chúng tôi đã trực tiếp trải nghiệm sức mạnh của Death Knight, Undead cấp cao nhất.

Chúng tôi đã hạ được một con, nhưng còn hai con nữa, và chúng tôi không thể biết còn bao nhiêu con nữa.

-Kieeeeeek!

"Tôi sẽ xử lý việc này."

Khi những xác chết được hồi sinh xuất hiện và lao vào chúng tôi, Kelton tấn công chúng không phải bằng lưỡi [Hào Quang Kiếm] của mình, mà bằng mặt phẳng của thanh kiếm.

*Poong!

Như thể bị cuốn vào một vụ nổ lớn, lũ Undead đang lao tới nổ tung như những quả bóng bay ngay khi chúng bị thanh kiếm đâm trúng.

Đó là kỹ thuật mà Saviolin Tana đã sử dụng khi làm chệch hướng kiếm của tôi và của Ellen.

Khi được sử dụng với ý định giết người, tác động đơn thuần đã tạo ra sóng xung kích gây ra vụ nổ.

Một lần nữa, tôi nhận ra rằng Saviolin Tana đã quá dễ dãi với tôi và Ellen.

Ngay khi Scott Kelton cảm thấy có điều gì đó không ổn, dường như ông ta đã ngay lập tức gửi một sứ giả đến để chế.

Chúng ta có thể thấy những đội quân đến để bảo vệ Rajeurn đang bốc cháy, giờ đang dọn dẹp đồng hỗn loạn ở Rajeurn, ngay cả trước khi đến cổng dịch chuyển.

"Nhìn thấy ánh sáng, chúng tôi đến để điều tra. Chẳng lẽ, cả hai đã nói chuyện với Death Knight sao?"

Như thể muốn thu thập thông tin từ chúng tôi trước khi trở về thủ đô hoàng gia, ông ta hỏi chúng tôi.

"Chúng nói rằng chúng là... tay sai của Ma vương. Và dường như họ gọi Ma vương là tông đồ... xét theo những từ chúng sử dụng..."

"Có vẻ như chúng thực sự là tín đồ của Ma Thần. Nếu có những người gọi Ma Vương là Tông đồ, thì chỉ có chúng thôi."

"Phải... Chúng nói rằng là muốn hoàn thành nhiệm vụ còn dang dở của Tông đồ... Có vẻ như họ đã lên kế hoạch cho cuộc tấn công này sau khi lần trước thất bại."

"Hửm...?"

Scott Kelton nheo mắt trước lời nói của Olivia.

"Cô có nghe chính xác không?"

"Vâng? À... Tôi chắc là mình đã nghe như vậy."

Vì ông ta biết rằng cuộc tấn công của Ma vương trước đó là một trò lừa bịp, ông ta hẳn đã rất bối rối.

Cuộc tấn công của Ma vương vào Rajeurn đã thất bại, vì vậy chúng đã cử thêm nhiều tay sai mạnh

mẽ hơn để thực sự tàn phá Rajeurn. Đó là cách Olivia chỉ có thể hiểu nó.

Tuy nhiên, Kelton ngay từ đầu đã biết rằng Ma Vương không liên quan gì đến cuộc tấn công trước đó.

Vì vậy, việc tay sai của Ma vương tấn công Rajeurn để hoàn thành cuộc tấn công thất bại của Ma vương không có ý nghĩa gì đối với ông ta.

Tất nhiên, ông ấy đã không nói với chúng tôi về thông tin nội bộ như vậy.

Ông ta hẳn đã cảm nhận được rằng có điều gì đó không ổn về cuộc tấn công Rajeurn của những người theo Tín ngưỡng Ma thần.

"Hừm, và..."

Không chỉ có điều đó.

Ông ấy cũng thấy Olivia cầm Tiamata, không phải tôi.

"Cô có thể thảo luận chi tiết với chỉ huy."

Shanapell đã phát hiện ra rằng không chỉ tôi mà cả Olivia cũng có thể sử dụng Tiamata.

Điều đó có nghĩa là Hoàng tộc cuối cùng sẽ tìm ra.

Khi đến cổng dịch chuyển của Rajeurn, vô số lực lượng vũ trang đang tràn ra khỏi cổng. Gửi một đội quân vượt ra ngoài sự can thiệp nội bộ là một động thái nguy hiểm hơn, nhưng Hoàng tộc

Levaina có thể sẽ hoan nghênh việc triển khai lực lượng của đế chế hơn là chống lại nó.

Và rồi, một khuôn mặt quen thuộc đang đợi chúng tôi.

"Cả hai người đều an toàn."

—Saviolin Tana.

Cô ấy đang canh gác khu vực gần cổng dịch chuyển cùng với các thành viên Shanapell. Nó không phải là không có gì; nếu cổng dịch chuyển bị phá hủy, việc triển khai quân sẽ bị gián đoạn đáng kể, khiến nơi này trở thành điểm phòng thủ trọng yếu.

Tana đến gần tôi và thận trọng ôm lấy tôi.

"Tôi xin lỗi. Tôi nghĩ nơi này sẽ an toàn."

Tuy nhiên, cô ấy đã tự mình đến với tư cách là thủ lĩnh của Shanapell, có thể là vì Olivia Lanze và tôi đã ở đây.

Tôi có thể cảm thấy một cảm giác xin lỗi sâu sắc trong giọng nói của cô ấy.

"Bây giờ hãy quay trở lại Temple. Chúng tôi sẽ giải quyết mọi việc xảy ra ở Rajeurn."

Anh hùng hay chiến binh.

Tôi đã cố gắng trở thành một cái gì đó tương tự và thực sự đã làm những điều tương tự. Nói chính xác, chính Olivia đã làm điều đó, không phải tôi.

Tuy nhiên, quy mô của vụ việc đã trở nên quá lớn và tình hình giờ đã vượt quá mức mà những cá nhân như Olivia và tôi có thể giải quyết.

Đầu ngón tay tôi khẽ run lên.

Áp lực dữ dội từ vũ khí mà Death Knight sử dụng không thể dễ dàng bị lãng quên.

Và sau đó, Scott Kelton thì thầm điều gì đó vào tai Saviolin Tana.

Nghe những lời đó, đôi mắt của Tana mở to. Cụ thể là nhìn Olivia.

"...Giờ thì quay lại đi. Chúng ta sẽ nói chi tiết sau."

Rajeurn là một nơi quá nguy hiểm, không thích hợp để trò chuyện.

Vai trò của Đế chế, không phải của chúng tôi, là giải quyết tình trạng hỗn loạn ở Rajeurn. Đế chế coi tình hình là nghiêm trọng, với việc thủ đô của một quốc gia nhỏ bị tấn công bởi một nhóm dị giáo không rõ danh tính, vì vậy họ đã phái Shanapell, người có khả năng hoạt động đặc biệt, cùng với thủ lĩnh của họ.

Tất nhiên, việc tôi có mặt ở đây đóng một vai trò quan trọng trong quyết định đó.

Quy mô của những kẻ đã tấn công Rajeurn vẫn chưa được biết, nhưng chúng sẽ không phải là đối thủ của Shanapell.

Lần đầu tiên nhìn thấy sức mạnh của một Swordmaster, tôi nổi da gà vì phấn khích.

Cấp độ tiếp theo của [Tăng cường sức mạnh ma thuật] là hạng Cao thủ, nhưng sự khác biệt dường như quá lớn.

Tôi không thể đối mặt với Death Knight, và Olivia đã phải cố gắng hết sức để đối phó với một trong số chúng, nhưng Scott Kelton đã dễ dàng chiến đấu chống lại hai con.

Hơn nữa, Death Knight cảm thấy rằng họ không phải là đối thủ và thậm chí còn cố gắng trốn thoát.

—Đêm ở Thủ đô Hoàng gia thật yên tĩnh.

Thủ đô của một quốc gia nhỏ ở đâu đó trên lục địa đã trở thành một biển lửa, nhưng Thủ đô Hoàng gia có vẻ yên bình và tĩnh lặng, như thể nó không biết gì về điều đó. Ngoài việc quân lính khẩn trương di chuyển qua các cổng, dường như không có chuyện gì xảy ra.

Đi qua một vài cổng, thậm chí chỉ một cổng, sẽ không thể biết rằng các vụ thảm sát đang xảy ra ở đâu đó.

Olivia dường như cũng cảm thấy xa lạ với sự yên tĩnh của Thủ đô Hoàng gia.

"Chúng ta có nên yêu cầu họ giữ bí mật không?"

Olivia hiểu những gì tôi đang nói. Nếu biết rằng Olivia đã trở thành chủ sở hữu của Tiamata, nó sẽ lại gây rắc rối.

Cô ấy sẽ bị dày vò bởi vô số lời cầu xin, ép buộc và áp lực để trở thành một vị Thánh nữ và vị cứu tinh của chúng ta.

Olivia, người cực kỳ ghét điều đó, hẳn đã rất khó chịu khi Scott Kelton nhìn thấy Tiamata.

Về phần tôi, tôi có thể yêu cầu Tana giữ bí mật rằng Olivia đã trở thành chủ nhân của Tiamata. Và Tana, cũng như Hoàng tộc, sẽ giữ bí mật.

Nghe lời tôi, Olivia nhìn lên bầu trời đêm.

Sao đầy trời, như sắp tràn ra ngoài. Ở đâu đó, có một nơi không thể nhìn thấy một ngôi sao nào do khói dày và lửa bao trùm mặt đất.

Olivia lặng lẽ nhìn lên bầu trời của thủ đô hoàng gia, nơi có thể nhìn thấy cả Dải Ngân hà.

“Anh quyết định thông báo với mọi người rằng mình đã trở thành chủ sở hữu của Alsbringer.”

“...Vâng.”

Vì danh vọng, vì ảnh hưởng chính trị. Thông qua đó để báo tin anh hùng đã trở về với nhân dân.

Mặc dù điều đó tốt cho Charlotte hơn là mang lại hy vọng cho mọi người, nhưng những tác dụng phụ như vậy sẽ kéo theo.

"Sau đó, những tên khốn như vậy sẽ nhắm vào anh, phải không?"

Nếu sự trở lại của anh hùng được biết đến, Ma vương sẽ nhắm vào tôi. Hầu hết mọi người đều lo lắng về điều đó, nhưng tôi chắc chắn điều đó sẽ không xảy ra.

Tuy nhiên, tôi phát hiện ra ngày hôm nay.

Có những tín đồ của Ma vương mà ngay cả tôi cũng không biết. Những kẻ tự xưng là tín đồ của Ma vương, những kẻ tự ý thừa nhận ý định của Ma vương và hành động theo chúng, thực sự tồn tại.

Olivia nhìn tôi và cười tinh nghịch.

"Ma Vương sẽ nhắm vào những kẻ đe dọa hắn. Nếu anh gặp nguy hiểm vì anh là chủ nhân của Alsbringer."

"Ma Vương sẽ nhắm vào chủ nhân của Tiamata theo cách tương tự."

"Và em mạnh hơn anh."

"Ma Vương sẽ cố gắng loại bỏ em trước."

Những lời của Olivia như bóp nghẹt tôi.

Ánh mắt buồn đó, cảm xúc của cô ấy đối với tôi.

Cảm giác như nó đang bóp nghẹt trái tim tôi vậy.

"Em muốn bảo vệ anh. Nhưng em gần như không thể."

—Hai Death Knight.

Nếu Scott Kelton không xuất hiện đúng lúc, tình hình có thể đã tồi tệ hơn. Olivia có thể đã chết, hoặc tôi có thể đã chết.

"Nếu một mình khó có thể bảo vệ anh, vậy thì em phải trở thành bất cứ thứ gì. Dù là thánh nhân, anh hùng, người đứng đầu Thánh kỵ sĩ, hay Giáo hoàng của Ngũ Đại Thần Giáo..."

Olivia nhìn tôi.

"Hoặc thậm chí là Thánh Hoàng hậu đầu tiên của Thánh Quốc, bất kể đó là gì."

Olivia quyết định nhặt tên của vị thần bị bỏ rơi.

Không phải cho thần, không phải cho người dân.

—Cho tôi.

"Em sẽ làm bất cứ điều gì để bảo vệ anh."

Olivia, người muốn sống một cuộc sống do chính mình lựa chọn, chạy trốn khỏi cuộc sống bị ép buộc và cuối cùng chọn quay trở lại.

Vì tôi, người đã chọn đi con đường nguy hiểm vì Charlotte.

Olivia cố gắng đi theo con đường còn nguy hiểm hơn tôi.

Nếu Ma Vương nhắm vào tôi, cô ấy sẽ cố tạo ra một tình huống mà cô ấy phải là mục tiêu đầu tiên. Cảm giác tội lỗi dâng trào.

Tôi không thể cho bất cứ thứ gì cho cô gái này.

Tại sao cô ấy phải mạo hiểm như vậy mà không đòi hỏi bất cứ điều gì từ tôi?

Trong cảm giác tội lỗi nảy sinh từ cảm giác đó, tôi nhận ra.

Charlotte có cảm thấy như vậy về tôi không?

Đó là lý do tại sao cô ấy không thể nhìn vào mắt tôi và chỉ nhìn tôi với vẻ mặt xin lỗi, cụp mắt xuống.

Ở một nơi ngớ ngẩn.

Tôi nhận ra cảm giác của Charlotte khi biết rằng Olivia sẵn sàng hy sinh mọi thứ vì tôi.

Biết ơn, nhưng với cảm giác tội lỗi còn lớn hơn thế.

Tôi là ai?

Tôi là ai?

Trước sự tận tụy mù quáng của Olivia, tôi chìm trong cảm giác tội lỗi.

Như thể biết điều đó, Olivia mỉm cười với tôi.

"Bởi vì đó là cuộc sống mà anh đã cho em, em quyết định sử dụng nó cho anh. Không, đừng xin lỗi vì đó là sự lựa chọn của em."

Olivia quyết định trở thành Olivia Lanze một lần nữa.

"Vì vậy, Reinhardt. Bất kể điều gì xảy ra, ngay cả khi thế giới đảo lộn, ngay cả khi Ma vương làm tổn

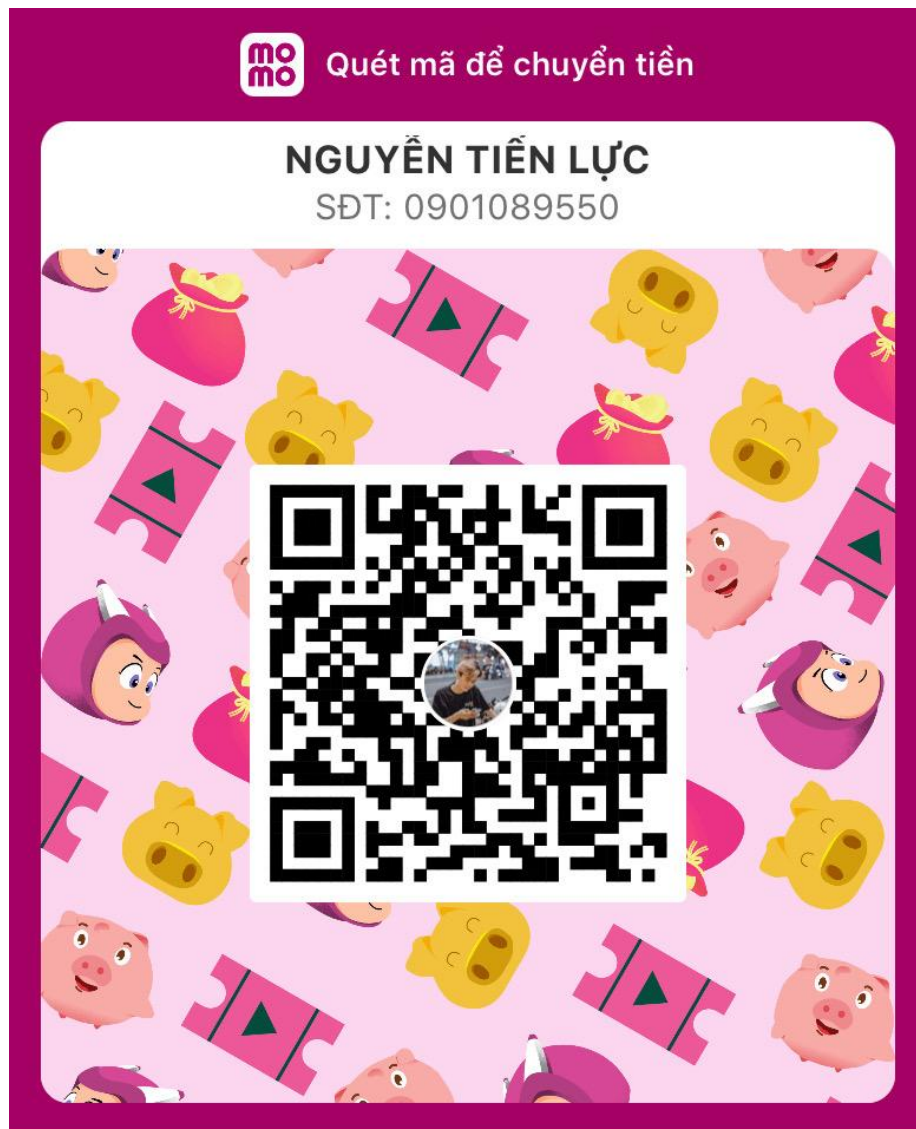
thương anh, ngay cả khi thế giới làm tổn thương anh. Dù đó là gì đi chăng nữa.”

Khi Olivia kéo cổ áo tôi và áp môi lên trán tôi.

“Em sẽ bảo vệ anh.”
Olivia dịu dàng thì thầm.

(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé.)

Thanks For Reading